

[Lilli Gyldenklide]

hvad man skal bruge den til er der ingen der taler om.

Jeg vil godt spørge hr. Engell: Skal den udvikle sig til et fælles europæisk forsvar, hvor USA og Canada er ude af billedet? Det vil de jo være, hvis man holder sig for sig selv i Europa. Og hvis det er sådan, hvem er så egentlig fjenden her i Europa? Er det nordafrikanerne, vi skal værne os imod, når de kommer i en stor folkevandring, fordi de er elendigt stillet rent socialt og ikke kan klare sig ordentligt? Er det dem, vi skal beskytte os imod? Eller er det blot muren i Europa, der skal flyttes, så den er et værn mod russerne, som jo i øjeblikket har mere end rigeligt at tage sig til? Vi kan selvfølgelig være sikre på, at selv om de ikke har nogen infrastruktur og ingen kommandoveje inden for økonomien osv., der duer, er der nogle kommandoveje, der stadig duer derovre og altid har gjort det, og det er de militære. Men er det virkelig dét, vi vil byde et nyt Europa? Er det derfor, vi absolut skal opbygge en europæisk hær, eller hvorfor? Kom nu ud af busken! Hvem er fjenden, vi skal opbygge denne fælles hær imod?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Bilgrav-Nielsen brugte mange ressourcer på at afæske hr. Engell en samlet plan for de politiske mål osv., en regering under hr. Engells ledelse ville have, og hr. Bilgrav-Nielsen brugte flere gange den formulering, at vælgerne har krav på at få at vide, hvad en sådan regering vil stå for. Må jeg spørge hr. Bilgrav-Nielsen: Skulle vælgerne ikke have haft samme ret til at tage stilling til det grundlag, den nuværende regering blev dannet på?

Men den mulighed fik vælgerne jo ikke. Den nuværende regering tiltog sig regeringsmagten og lavede et regeringsgrundlag mellem fire partier, uden at vælgerne fik adgang til at tage stilling til, om de syntes, den regering skulle etableres på det regeringsgrundlag. Og derfor er det ikke andet end varm luft og tom snak, når hr. Bilgrav-Nielsen nu forlanger på vælgerne vegne, at hr. Engell skal præsentere dem for en regeringsplan, for hvorfor skulle hr. Engell dog gøre det, når den nuværende regering ikke præsenterede vælgerne for et samlet regeringsgrundlag og bad dem tage stilling til det?

Noget andet er så, at diskussionen om VKZ har det med at tage det udgangspunkt, at hvis disse tre partier skal lave en politisk samarbejdsaftale, må det nødvendigvis betyde, at i hvert fald ét af partierne skal underkaste sig de andre to 100 pct. Nu blev der spurgt, om det var Det Konservative Folkeparti, og jeg gætter på, at det samme spørgsmål senere vil blive stillet til Venstre: Er det Venstre, der skal underkaste sig dette samarbejde? Men jeg skulle hilse og sige, at et samarbejde mellem disse tre partier sagtens kan lade sig gøre, uden at noget parti underkaster sig de andre.

Formanden:

Hr. Fischer for en kort bemærkning, og så har jeg foreløbig noteret 21 korte bemærkninger efter det sidste ordførerindlæg.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Hr. Bilgrav-Nielsen ville give indtryk af, at der var stor stabilitet i den nuværende regering, og her vil jeg godt i fortsættelse af hr. Kim Behnkes bemærkning stille hr. Bilgrav-Nielsen – hvis hr. Bilgrav-Nielsen ellers vil følge med i debatten – et ganske enkelt spørgsmål om rødkløverregeringen: Kan vi forvente, at de fire partier i rødkløverregeringen går til valg sammen og på samme program?

(Kort bemærkning).

Breckmann (KF):

Jeg vil takke hr. Frank Jensen, fordi han huskede mig på, at arbejdsløshedskurven i Margaret Thatchers England knækkede i 1985 og ikke i 1983, som jeg troede; men der var stadig et fald i arbejdsløsheden fra 13 pct. til 7 pct. i løbet af hendes regeringsperiode.

Det er ganske rigtigt, at fru Thatcher formåede at smadre fagforeningsbosserne i England, og hun gjorde det simpelt hen ved at påtvinge fagforeningerne almindeligt demokrati efter princippet: Hvert medlem én stemme. Dermed var fagforeningernes kvælertag om den engelske økonomi væk.

Men tilbage til de danske vismænd: Fra 1971 til begyndelsen af Clintons regeringstid blev der skabt 41 millioner nye arbejdspladser i USA, mens der i det samme tidsrum – de samme godt 20 år – kun blev skabt 6 millioner